

**THE BOOK WAS
DRENCHED**

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_198850

UNIVERSAL
LIBRARY

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No. K82/5925 Accession No. K2601

Author ಶ್ರೀರಂಗ

Title ಶಕ - ಪಂಚ

This book should be returned on or before the date last marked below.

--	--	--	--

ಹಾದಿಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ೨

ಶರ-ಪಂಜರ

.

ಬರೆದವರು:

ತೀರಂಗರು

ಕನ್ನಡ ಸರಸ್ವತಿ ಭಾಂಡಾಗಾರ

— ಧಾರವಾಡ —

ಬೆಲೆ ೦ - ೨ - ೦

ಪಾತ್ರವಿವರ

ಮುದುಕ

ತರುಣಿ

ಯುವಕ

ಹೆಂಗಸು

ಗೃಹಸ್ಥ

ಪಿ. ಸೂ — ಮುದುಕನೊಬ್ಬನೇ ಜೀವದಿಂದಿದ್ದಾನೆ, ಮಿಕ್ಕವರೆಲ್ಲ ಭೂತಗಳು.

ರಂಗಸೂಚನೆ

[ಮುಂಚೂವಿನ ೧೦ ಗಂಟೆಯ ಸಮಯ. ಒಬ್ಬ ಮುದುಕ ಪೆನ್‌ಶನರನ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ಕೋಣೆ. ರಂಗಭೂಮಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕುರ್ಚಿ. ಆ ಕುರ್ಚಿಯ (ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಒಲ) ಬದಿಗೆ ಒಂದು ಮೇಜು; ಆ ಮೇಜಿನಾಚೆಗೆ, ಗೋಡೆಯ ಸಮೀಪ, ಒಂದು ಗ್ರಂಥಫಲಕ (book-stand); ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಕಾಣುವ ಗಡಿಯಾರದ 'ಟಿಕ್, ಟಿಕ್' ಸದ್ದು ಒಂದೇ ಸವನೆ ಕೇಳಬರುತ್ತಿದೆ; ಅಷ್ಟೊಂದು ಶಾಂತತೆ ಹರಡಿದೆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ. ಕಿಟಕಿಗಳಿಲ್ಲ-ಬಾಗಿಲು ಇರಲೇಬೇಕು, ಆದರೆ ಕಾಣುವಂತಿಲ್ಲ; ಅಷ್ಟೊಂದು ಕತ್ತಲೆ-ನಡೆಯುವಾಗ ಎದವಿ ಬೀಳುವಷ್ಟು - ಗೋಡೆಗಳಿಗೂ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗಳಿಗೂ ಹಬ್ಬಿದೆ. ಮಾಳಿಗೆಯಿಂದ ಮಂದವಾಗಿ ಸೂಸುವ ಪ್ರಕಾಶವು ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೂ ಮೇಜಿನ ಕೊನೆಯ ಮೇಲೂ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಈ ಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಮುದುಕನು ಕಾಣುವನು. ಅವನ ಮುಸುಕು ಎಂಭತ್ತ ರಷ್ಟಿರಬಹುದು. ಕಲೆಗೆ ರುಮಾಲು, ಮೈಮೇಲೆ ಕೋಟು - ಉಪ್ಪರಣೆ, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬದಿಗೆ, ಈ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲೂ ಮುದುಕನಿಗೆ ಕುಳಿತಲ್ಲಿಯೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿದೆ. ಅರೆದರೆದ ಬಾಯಿ, ಕಳೆಯಿಲ್ಲದ ಮುಖ, ಎಲ್ಲಾಬುಗೆಟ್ಟಿ ದೇವ - ಮುದುಕನು ಜೀವದಿಂದಿರಬಹುದೆ ಎಂದು ಸಂಶಯ ತರುವಂತಿದೆ. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕೈಯೊಳಗಿನ ಬದಿಗೆ ಚಾಪ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬೀಳುವುದು; ಆ ಸದ್ದಿಗೆ ಮುದುಕನು ರಿಟ್ಟನೆ ಕಣ್ಣೆರೆಯುವನು. ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಅತ್ತಿತ್ತ ನೋಡುವನು, ಕಣ್ಣು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣುವುದೆ ಇಲ್ಲ; ಏಳಬೇಕೆಂದರೆ ಕಾಲು ಎತ್ತದಂತಾಗಿದೆ. ಕೊನೆಗೆ ರುಮಾಲನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಉಪ್ಪರಣೆಯನ್ನು ಸ್ವಾಸರಿಸುತ್ತ]

ಪಾತ್ರವಿವರ

ಮುದುಕ

ತರುಣ

ಯುವಕ

ಹೆಂಗಸು

ಗೃಹಸ್ಥ

ನಿ. ಸೂ:— ಮುದುಕನೊಬ್ಬನೆ ಜೀವದಿಂದಿದ್ದಾನೆ, ಮಿಕ್ಕವರೆಲ್ಲ ಭೂತಗಳು.

ರಂಗಸೂಚನೆ

[ಮುಂಜಾವಿನ ೧೦ ಗಂಟೆಯ ಸಮಯ. ಒಬ್ಬ ಮುದುಕ ಪೆನ್‌ಶನರನ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ಕೋಣೆ. ರಂಗಭೂಮಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕುರ್ಚಿ. ಆ ಕುರ್ಚಿಯ (ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಬಲ) ಬದಿಗೆ ಒಂದು ಮೇಜು; ಆ ಮೇಜಿನಾಚೆಗೆ, ಗೋಡೆಯ ಸಮೀಪ, ಒಂದು ಗ್ರಂಥಫಲಕ (book-stand); ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಕಾಣುವ ಗಡಿಯಾರದ 'ಟೆಕ್, ಟೆಕ್' ಸದ್ದು ಒಂದೇ ಸವನೆ ಕೇಳಬರುತ್ತಿದೆ; ಅಷ್ಟೊಂದು ಶಾಂತತೆ ಹರಡಿದೆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ. ಕಿಟಕಿಗಳಿಲ್ಲ-ಬಾಗಿಲು ಇರಲೇಬೇಕು, ಅದರೆ ಕಾಣುವಂತಿಲ್ಲ; ಅಷ್ಟೊಂದು ಕತ್ತಲೆ—ನಡೆಯುವಾಗ ಎಡವಿ ಬೀಳುವಷ್ಟು—ಗೋಡೆಗಳಿಗೂ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗಳಿಗೂ ಹಬ್ಬಿದೆ. ಮಾಳಿಗೆಯಿಂದ ಮಂದವಾಗಿ ಸೂಸುವ ಪ್ರಕಾಶವು ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೂ ಮೇಜಿನ ಕೊನೆಯ ಮೇಲೂ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಈ ಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಮುದುಕನು ಕಾಣುವನು. ಅವನ ವಯಸ್ಸು ಎಂಭತ್ತರಷ್ಟಿರಬಹುದು. ತಲೆಗೆ ರುಮಾಲು, ಮೈಮೇಲೆ ಕೋಟು—ಉಪ್ಪರಣೆ, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಡಿಗೆ, ಈ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲೂ ಮುದುಕನಿಗೆ ಕುಳಿತಲ್ಲಿಯೆ ನಿದ್ರೆ ಹತ್ತಿದೆ. ಅರೆವೆರೆದ ಬಾಯಿ, ಕಳೆಯಿಲ್ಲದ ಮುಖ, ಎಲುಬುಗೆಟ್ಟ ದೇಹ—ಮುದುಕನು ಜೀವದಿಂದಿರಬಹುದೆ ಎಂದು ಸಂಶಯ ತರುವಂತಿದೆ. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕೈಯೊಳಗಿನ ಬಡಿಗೆ ಜಾರಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬೀಳುವುದು; ಆ ಸದ್ದಿಗೆ ಮುದುಕನು ತಟ್ಟನೆ ಕಣ್ಣೆರೆಯುವನು. ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಅತ್ತಿತ್ತ ನೋಡುವನು, ಕಣ್ಣು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣುವುದೆ ಇಲ್ಲ; ಏಳಬೇಕೆಂದರೆ ಕಾಲು ಎತ್ತದಂತಾಗಿದೆ. ಕೊನೆಗೆ ರುಮಾಲನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಉಪ್ಪರಣೆಯನ್ನು ಸಾವರಿಸುತ್ತ ---]

ಮುದುಕ:— (ಕುಳಿತಲ್ಲಿಯೆ ಕಳವಳದಿಂದ) ಅಯ್ಯೋ!.... ಏ ಹುಸೇನಿ, ಇಬ್ರಾಹಿಮ್, ಪ್ಯೂನ್, ಫೋಕ್ರಾ? ಯಾರಿದ್ದೀರಿ ಅಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ? (ನರಳುತ್ತ) ಏನು ಮಾಡಲಿ? ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಲ್ಲ? ಹತ್ತು ಗಂಟೆ ಆಯಿತೋ ಏನೋ!....ಆ....ಆಫೀಸಿನ ಗಂಟೆ ನನ್ನ ಎದೆ ಯೊಳಗೆ ಬಾರಿಸಿದ ಹಾಗಾಯ್ತು!....ಆಫೀಸಿಗೆ ತಡ ಆದರೆ ದೊಡ್ಡ ಸಾಹೇಬರು ಏನಂತಾಯೋ ಏನೋ! ನನ್ನ ಸೀನಿಯರ ಸತ್ತು ಹೋದ-ಅವನ ಜಾಗೆಗೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವವ ನಾನು—ತಡ ಆದರೆ — (ಒಮ್ಮೆಲೆ ತಡೆದು ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ) ಏನೆ—ಏನ್ನಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೀಯೆ ನೀನು? ಹೇಳ್ಬಾರದೆ ಹುಸೇನಿಗೆ ಗಾಡಿತಕ್ಕೊಂಡು ಬಾ ಅಂತ?..ಬಂದೆಯಾ? ನನ್ನ ಬೂಟ್ಟು ತಕ್ಕೊಂಡು ಬಾ....ಹಾಳಾಯ್ತು ನಿನ್ನ ಮಡಿ! ಒಮ್ಮೆ ನಾನು ಸೀನಿಯರ ಆಫೀಸರ ಆದೆ ಅಂದರೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಮಡಿ ಮಾಡುವೆಯಂತೆ....ಅಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆ ಸಾಹೇಬ-ಮಡೆಮ್ಮರ ಶೀಕ್ ಹ್ಯಾಂಡ್ ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲ?....ಮುಂದೆ ಬೇಕಾದರೆ ಮಡಿ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಸ್ಪೆಶಲ್ ಸರ್ವೆಂಟನ್ನೆ ಇಟ್ಟುಬಿಡೋಣ |.... (ನಗೆಮೊಗದಿಂದ) ನಿನ್ನ ಸಾಹೇಬರು ಏನಂದರು ಅಂತೀಯೆ? ‘ ನಾನು ಇನ್ನೊಂದೆರಡು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ವಿಲಾಯತಿಗೆ ಹೋಗತೀನಿ ರಜೆಯ ಮೇಲೆ—ಅದೊಂದು ತಿಂಗಳಿಗಾಗಿ ನಿನ್ನ ಹೆಸರನ್ನೆ ಕೊಡತೀನಿ ಆಕ್ಟ್ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ’ ಅಂದರು! (ಸೌಮ್ಯವಾಗಿ) ಬೂಟ್ಟು ತಂದೆಯಾ? (ಎರಡೂ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಮುಂದೆ ಸರಿಸಲು ಮುಗ್ಗರಿಸುವನು. ಕೈಬಡಿಗೆಯನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದು ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ) ಬೂಟ್ಟು—ಅಂದೆ! (ತೇಕುತ್ತ ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಹಣ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು) ಎಲ್ಲಿಯೋ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ ನನಗೆ! ಎಲ್ಲಿ? (ಕಳವಳದಿಂದ) ಅಯ್ಯೋ—ಏನ್ನಾಡಲಿ? ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ, ಅಂತ ಹೇಳುವವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೆ? (ಕೈ ನಡುಗಿ ಬಡಿಗೆ ಬಿಳುವುದು) (ಒಮ್ಮೆಲೆ) ಹಂ—ಸ್ಕರಣೆಗೆ ಬಂದಿತು. ಡೈರೆಕ್ಟರ್ಸ್ ಮೀಟಿಂಗು ಇದೆ ಈ ಹೊತ್ತು!....ಅಂತೂ ಸ್ಕರಣೆಗೆ ಬಂದಿತಲ್ಲ!.... ನಾನು ಮುದುಕನಂತೆ! (ಎಂದು ಬಡಿಗೆಯನ್ನು ಎತ್ತಲು ಆಯಾಸದಿಂದ ಬಾಗುವನು. ಬಡಿಗೆ ಕೈಗೆದೊರೆತರೂ, ಬಾಗಿದ ಬೆನ್ನು ಬೇಗ ಏಳುವುದಿಲ್ಲ. ಎಡ

ಗೈಯಿಂದ ಮೇಜಿನ ಮೇಲೂ ಬಲಗೈಯಿಂದ ಬದಿಗೆಯ ಮೇಲೂ ಭಾರವನ್ನಿಟ್ಟು ಕೊನೆಗೆ ಆಯಾಸದಿಂದ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವನು. ತೇಕುವುದು ಕಡಿಮೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಬೆನ್ನು ಎತ್ತದಿದ್ದರೂ ಬುದ್ಧಿ ಬತ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಇನ್ನೂ! ಅಂತೇ ನನ್ನನ್ನ ಬಿಟ್ಟರೆ ಯಾರಿಗೂ ಸಾಗೋದೇ ಇಲ್ಲ. ಮಾಡೋದೇನು? ದೇಹದಲ್ಲಿ ಉಸಿರಿರುವ ವರೆಗೆ (ಆಯಾಸದಿಂದ ಏಳುವಾಗ ಉಸಿರು ಸಾಲದೆ) ದೇಹ-ದ-ಹ-ಲ್ಲಿ- (ತಡೆದು) ಆಫೀಸು -ಅಲ್ಲ-ಡೈರೆಕ್ಟರ್ಸ್ ಮೀಟಿಂಗ್- (ಒಮ್ಮೆಲೆ ಕಳವಳದಿಂದ) ಯಾವ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ಸ್? (ಸಂತಾಪದಿಂದ) ಧೂ-ಇದರ ಹಾಳಾಗಲಿ! ಬೇಡ ಅಂದರೂ ನೂರು ಕಂಪನಿಗಳ ಡೈರೆಕ್ಟರ ಮಾಡಿದರು ನನ್ನ— (ಅಳುಮೋರೆಯಿಂದ) ಈಗ ಯಾವ ಕಂಪನಿಯ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ಸ್ ಮೀಟಿಂಗು ಅಂತ — (ಒಮ್ಮೆಲೆ ಬೆದರಿದಂತೆ) ಏನು ಆಫೀಸಿಗೊ?... (ಹಣೆ ಹಿಡಿದು) ರಾಮ! ರಾಮಾ! ನಿಂತ . ನಿಂತಲ್ಲಿಯೇ ಜೀವ ಹೋಗಬಾರ್— (ಒಮ್ಮೆಲೆ ಹಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಬಾಯಿಯಿಂದ, ಉಸಿರಿಲ್ಲದ ಗಂಟಲಿನಿಂದ ಮುಸ್ಸಿನ ಪೊಳ್ಳುಗಳಿಗೆ ನಕ್ಕು) ಜೀವ ಅಂದ ಕೂಡಲೆ ನೆನಪಾಯಿತು, ಲೈಫ್ ಇನ್ಸೂರನ್ಸ್—ಜೀವ ವಿಮಾ ಕಂಪನಿಯ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ಸ್ ಮೀಟಿಂಗು ಈ ಹೊತ್ತು!....(ಒಮ್ಮೆಲೆ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು) ಆದರೆ ನಾನು ಹೋಗೋದು ಹೇಗೆ? (ನರಳುತ್ತ) ಏ-ಬಂದೆಯೇನೆ? ನನಗೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ, ತಿಳಿಯಿತೇನು? ನಿನಗೂ ಮರೆಯಿತೋ ಏನ್ನೆಣ್ಣೆ? ಮುಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗ ಬೀಳಲಿ ಅಂತ ಚಿಕ್ಕ ಹೆಂಡತೀನ್ನ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ....ನನ್ನ ಬೂಟ್ಟು- (ಹಣೆ ಹಿಡಿದು ಕೊಳ್ಳುವನು) ಬಂದೆಯೇನೆ ಬೂಟ್ಟು ತಕ್ಕೊಂಡು?

[ಅನನ ಬಲಬದಿಯ ನೂಲೆಯಲ್ಲಿ ತರುಣಿಯ ಮೂರ್ತಿ ಯೊಂದು ಕಾಣುವುದು]

ತರುಣಿ:— ಬಂದೀನಿ—ಇಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತುಕೊಂಡೀನಿ.

ಮುದುಕ:— (ಸಮಾಧಾನದ ದನಿಯಲ್ಲಿ) ಬಂದೆಯಾ? ಅಲ್ಲೇ, ನನಗೆ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ, ನೀನು ಎಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿ?

ತರುಣಿ:— (ಅಶ್ಚರ್ಯದ ದನಿಯಲ್ಲಿ) ಆಫೀಸಿಗೆ? ಇನ್ನೂ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗೋದರೊಳಗೆಯೇ ಇದ್ದೀರಾ ನೀವು?

ಮುದುಕ:— (ಹಟವಾಗಿ ಹುಡುಗನಂತೆ) ಹೋಗೋದರೊಳಗೆಯೆ-ಅಂದರೆ ?

ಏನು ಮಾಡಲಿ ನಾನು ? ಹುಸೇನಿ ಇಲ್ಲ, ಇಬ್ರಾಹಿಮ್ ಇಲ್ಲ, ಗಾಡಿ ಇಲ್ಲ, ನೀನು ಇಲ್ಲ—ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕನ್ನೋದೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ—ನಿನಗಾದರೂ ಗೊತ್ತಿದೆಯೇನು ಅಂದರೆ ನೀನೂ ಇಲ್ಲ !

ತರುಣ:— (ನಡುವೆಯೆ) ನಾವು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ, ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ; ಅದಕ್ಕೇ-

ಮುದುಕ:— (ಚಕಿತನಾಗಿ) ನೀವು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ? ಇಲ್ಲ ಅಂದರೆ ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದ್ದಿರಿ ಅಂತ ಕೇಳಿವೆ.

ತರುಣ:— (ಕನಿಕರದಿಂದ) ಅಯ್ಯಯ್ಯ ! ಬುದ್ಧೀನೇ ಹೋಗಿದೆಯೋ ಏನೋ ? ನಾನು ಸತ್ತೀನಿ ಅಂಬೋದನ್ನ ಮರತಿರೇನು ?

ಮುದುಕ:— ಸತ್ — (ಒಮ್ಮೆಲೆ ಗಾಬರಿಯಿಂದ) ಯಾರು ನೀನು ?

ತರುಣ:— (ನಗೆಯಿಂದ) ಯಾರು ಅಂದರೆ ? ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿ.

ಮುದುಕ:— (ಆತುರತೆಯಿಂದ) ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಇದ್ದಿರಬಹುದು— ಆದರೆ ಯಾವ ಹೆಂಡತಿ ? ಅಂದರೆ ಎಷ್ಟನೆಯ ಹೆಂಡತಿ ?

ತರುಣ:— ನನಗೇನು ಗೊತ್ತು ನನ್ನ ಮುಂಜೆ, ನನ್ನ ಮೇಲೆ ನೀವು ಎಷ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಿ ಅಂಬೋದು ?

ಮುದುಕ:— (ಯೋಚನೆಯಲ್ಲಿ) ಎಷ್ಟು ಮದುವೆ ಅಂದು ಮಾಡೋದೇನು ಎಲ್ಲರೂ ಸತ್ತ ಮೇಲೆ ?

ತರುಣ:— ಅದಕ್ಕೇ ಕೇಳಿದೆ, ಇಷ್ಟುಮಂದಿ ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಂದ ಸತ್ತು ಹೋದರೂ ನೀವು ಮಾತ್ರ ಇನ್ನೂ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗೋದರೊಳಗೆಯೆ ಇದ್ದೀರಾ ಅಂತ.

ಮುದುಕ:— (ಇನ್ನೂ ಯೋಚನೆಯಲ್ಲಿಯೆ) ಸತ್ತರು ! ಎಲ್ಲರೂ ಸತ್ತು ಹೋದರು ! ನೀನು ಸತ್ತಿರುವೆ ! ಅಂದರೆ ನಾನು — ನಾನು ಜೀವ ದಿಂದಿರುವೆ ಅಂದ ಹಾಗಾಯಿತಲ್ಲ !

ತರುಣ:— ನನಗೇನು ಗೊತ್ತು ನೀವು ಏನಿದ್ದೀರಿ ಅಂತ ?

ಮುದುಕ:— (ಹಟದಿಂದ) ಇಲ್ಲ - ನಾನು ಜೀವದಿಂದಿರಲೇಬೇಕು ! (ನಗೆಯಿಂದ) ಯಾಕೆಂದರೆ ನಾನು ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೊರಟು ನಿಂತಿರುವೆ ! ಹಹ ! (ನಗೆ ತಡೆಯದೆ ಕೆಮ್ಮು ಬರುವುದು, ವ್ಯಥೆಯಾಗುವುದು)

ತರುಣಿ:— (ಕಳಕಳಿಯಿಂದ) ನನ್ನ ಹಾಗೆ ಎಷ್ಟು ಮಂದಿನ್ನ ಗೋಳಿಗೀಡು ಮಾಡಿರುವಿರೋ ಏನೋ-ಮುಪ್ಪಿನಿಂದ ಇಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಬಡಲಿಕ್ಕೆ ?

ಮುದುಕ:— (ಇಳಿದನಿಯಲ್ಲಿ) ಮುಪ್ಪಿನಿಂದ ? ಯಾರಿಗೆ ಬಂದಿದೆ ಮುಪ್ಪು ? ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ ನನಗೊಂದು ವಿಚಾರಣಾ ಸಮಿತಿ (Enquiry Committee) ಯ ಸದಸ್ಯನಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ನಾನೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡೀನಿ.

ತರುಣಿ:— (ತಿಳಿಯದೆ) ಏನು ಸಮಿತಿಯೋ ಏನು ಸಂಸ್ಥೆಯೋ ? ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪೆನ್‌ಶನ್ ಆಗೋ ಕಾಲ !

ಮುದುಕ:— (ಉಬ್ಬಿ ಸಂತಸದಿಂದ) ಹಹ ! ನೋಡಿದಿಯಿಲ್ಲೋ ? ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರೆ — ? — ರೆ ? ಆದರೆ ನಮ್ಮಂತಹ ಅನುಭವಿಕರು ಇರುವಾಗ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕೋದು ಹೇಗೆ ?

ತರುಣಿ:— (ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ) ಹಾಳಾಯಿತು ನಿಮ್ಮ ಅನುಭವ ! ನಿಮ್ಮ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋ ಅನುಭವದ ಯೋಗ್ಯತಾದಿಂದಲೆ ನನ್ನನ್ನು ಮದುವೆ ಯಾದಿರೋ ಏನೋ ? ನನಗ ಬಂದ ಸ್ಥಿತೀನೇ ನಿಮ್ಮ ಅನುಭವದ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಬಂದರೆ ದೇವರೇ ನೋಡಿಕೋಬೇಕು.

ಮುದುಕ:— ಮತ್ತೆ ನೀನು ಜಗಳ ಹೂಡಿದೆಯಾ ? ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಲ ಹೀಗೇ ಮಾಡುವೆ. ಈ ಸಲ ನಿನಗೆ ನಿಶ್ಚಯದಿಂದ ಬಂಗಾರದ ಡಾಬು ಮಾಡಿಸಿಕೊಡತೀನಿ, ಆಯಿತಿಲ್ಲೋ ?

ತರುಣಿ:— ಸುಟ್ಟಿತು ನಿಮ್ಮ ಡಾಬು ! ಜೀವಂತ ಇರುವಾಗ ಬರಿಯ ಮಾತಾಯ್ತು, ಇನ್ನು ಸತ್ತ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿಸುವವರು ಇವರು ? ಹೀಗೆ ಮಂದಿಗೆ ಆಶೆ ಹಚ್ಚಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳೋದೇ ನಿಮ್ಮ ಅನುಭವ ಕಾಣಿಸತದೆ. ನಮ್ಮ ತಂದೆಗೆ ದುಡ್ಡಿನ ಆಶೆ ಹಚ್ಚಿ—

ಮುದುಕ:— (ಸಿಟ್ಟಿನ ದನಿಯಲ್ಲಿ) ಹಾಂ ! ಹಾಂ ! ಸಾಕಿನ್ನು ನೀನು ತಿರುಗಿ ವಾದಿಸೋದು ! ಹೋಗು — ನನಗೆ ಅಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ, ಬೂಟ್ಟು ತಕ್ಕೊಂಡು ಬಾ.

ತರುಣಿ:— (ಪಟದಿಂದ) ನಾನು ಸತ್ತೀನಿ ಅಂತ ಹೇಳಿದೆ, ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲೇನು ನಿಮಗೆ ?

ಮುದುಕ:— (ವಿಚಾರ ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿ) ಸತ್ತೀದಿ-ಅಂದರೆ ?

ತರುಣಿ:— (ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ) ನಿಮ್ಮ ಕೈಯೊಳಗಿಂದ ಪಾರಾಗೀನಿ ಅಂತ !

ಮುದುಕ:— (ಗೊಂದಲ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ) ಅಂದರೆ ? ಅಂದರೆ ? ನನ್ನ ಕೆಲಸ ಯಾರು ಮಾಡಬೇಕು ? ನನ್ನ ಸೇವಾ ಯಾರು ಮಾಡಬೇಕು ?

ತರುಣಿ:— ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಿರಿ ನಿಮ್ಮ ಅನುಭವಕ್ಕೆ--ನಿಮ್ಮ ಆಫೀಸಿಗೆ ! ಈಗ-ಸದ್ಯಕ್ಕೆ-ನನ್ನ ಸೇವಾ ನೀನೇ ಮಾಡಬೇಕು....ನನಗೊಂದು ಗುಟುಕು ನೀರು ಕೊಡಬೇಕು.

ಮುದುಕ:— (ಚಕಿತನಾಗಿ) 'ನೀ' ! ನೀರು ! ನಿನಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆ ನಾನು ?.... ಯಾಕೆ ?ಬುದ್ಧಿ ಭ್ರಂಶ ಆಗಿದೆಯೊ ನಿನಗೆ, ಏನು ಜೀವ ಬೇಡಾಗಿ ದೆಯೊ ?

ತರುಣಿ:— (ಕನಿಕರ ತೋರಿಸುತ್ತ) ಅಯ್ಯ ! ಪಾಪ ! ಈ ಮುದುಕನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಭ್ರಂಶಾನೂ ಆಗಿದೆ.... 'ಜೀವ ಬೇಡಾಗಿದೆ ಏನು' ಅಂತ ನನಗೇ ಕೇಳ್ತಾನೆ ! ಇಷ್ಟರೊಳಗೇ ನಾನು ಸತ್ತದ್ದೂ ಮರೆತು ಹೋಯಿತೆ ? (ಅಧಿಕಾರದ ದನಿಯಲ್ಲಿ) ಆದರೆ ಮರೆತರೂ ಬಿಡುವಂತಿಲ್ಲ ಯಾಕಂದರೆ, ಈ ದಿನ ನನ್ನ ಶ್ರಾಧ್ಧ—

ಮುದುಕ:— (ದೈವ್ಯದಿಂದ) ನನಗ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ — ಮೀಟಿಂಗಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ—ಅಯ್ಯೋ ! ಎಲ್ಲಿಯೂ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆಯೆ ನನಗೆ ?.... ನಾನು ಹೋಗಲೇ ಬೇಕು.

ತರುಣಿ:— ನನಗೂ ನನ್ನ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ—ಬಹಳೊತ್ತು ರಜೆ ಇಲ್ಲ—ನೀರು ಕೊಡುವಿರೋ—ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿಂದಲೇ ಹಾರಿ ಹೋಗಿ ಫೋಲೀಸರಿಗೆ ಹೇಳಲಿಯೊ ನಾನು ಬಾವಿ ಬಿದ್ದು ಜೀವ ಯಾಕೆ ಕೊಟ್ಟೆ ಅಂತ ?

ಮುದುಕ:— (ಕೈಮುಗಿದು ಬೇಸುತ್ತು) ಇದು ನೋಡೆ--ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಮಾಡಬೇಡ....ನೀನು ಎಲ್ಲರ ಹಾಗೆ ಸತ್ತಿರುವೆ ಅಂತ ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಇಳಿಸಿದ ಅರ್ಧ ವಿಮಾಪಣ ಕೊಡಬೇಕಾಯಿತು....ಇಲ್ಲಿ ನೋಡು....ಇಲ್ಲಿಂದಲೇ ಹಾರಿ ಹೋಗೋದು ಅಂದೆ

ಯಲ್ಲ? ಸತ್ತದ್ದೆ ನಿಜ ಆದರೆ ಒಂದು ನಿಮಿಷದೊಳಗೆ ಹಾರಿ ಸುತ್ತಾಡಿ ಎಲ್ಲಿ ಜನ ನನ್ನ ದಾರಿ ಕಾಯತಾ ಕೂತಾರೆ ಅಂತ ತಿಳುಹಿಸ ಬಾರದೆ?....ನೋಡು, ಅಷ್ಟು ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೇ ಥಾಟದ ಶ್ರಾದ್ಧ ಮಾಡತೀನಿ.... (ಜಣದವನಂತೆ) ಅಯ್ಯೋ! ಏನು ನನ್ನ ಗತಿ? ಎಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೋಗಲಿ? ಮೀಟಿಂಗಿಗೋ-- ಆಫೀಸಿಗೋ? (ಎಂದು ತಲೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವನು.)

[ತರುಣಿ ತನ್ನ ಬಲಕ್ಕೆ ಏನನ್ನೊ ದಿಟ್ಟಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವಳು. ಕ್ರಮೇಣ ಅಲ್ಲಿ ಯುವಕನ ಮೂರ್ತಿಯೊಂದು ಕಾಣುವುದು.]

ಯುವಕ:— ಮುದಕಪ್ಪಾ, ಇನ್ನೂ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗಿಲ್ಲವೆ?

[ತರುಣಿ ' ಸದ್ದು ಬೇಡ ' ಎಂದು ಸನ್ನೆಯಿಂದ ಹೇಳುವಳು. ಯುವಕನು ಮೆಲ್ಲಗೆ ನಡೆದು ಬಂದು ಮೇಜು-ಬುಕ್‌ಸ್ಪಾಂಡಗಳ ನಡುವೆ ನಿಂತು, ಮುದಕ ನನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದುದ್ದೇಶಿಸಿ, ಮುಗುಳ್ಳಗೆಯಿಂದ ತರುಣಿಯನ್ನು ನೋಡಿ---]

ಯುವಕ:— ಮುದಕಪ್ಪ, ಇನ್ನೂ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲವೆ?

ಮುದಕ:— (ಮುಖವನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ ಲಗಬಗೆಯಿಂದ) ಹೋಗುವೆ-ಹೊರಟೆ (ಎಂದು ಏಳಬೇಕೆನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ನೇದನೆಯಿಂದ ನರಳುವನು).

ಯುವಕ:— (ಕನಿಕರ ತೋರಿಸಿ) ಅಯ್ಯೋ, ಪಾಪ! ಮನಸ್ಸು ಮುಂದರಿ ದರೂ ಕಾಲು ಕಿತ್ತೋದಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲವೆ?

ತರುಣಿ:— ಕಾಲೊಳಗೆ ಅದೇನೊ ಬೂಟು ಬೇಕಾಗಿವೆಯಂತೆ. (ಎಂದು ಅದೃಶ್ಯಳಾಗುವಳು.)

ಯುವಕ:— ಯಾರ ಕಾಲೊಳಗಿನವು ?

ಮುದಕ:— (ಯುವಕನನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸಿ) ಉದ್ಧಟ! ಯಾರೊ ನೀನು?

ಯುವಕ:— ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಚೀನಕರ್ಮ ನಾನು, ಮುತ್ತಾತಾ. ನಿನ್ನ ಅನುಭವದ ಭೂತ ನಾನು. (ಹತ್ತಿರ ನಡೆದು ಬಂದು) ನೋಡು, ನನ್ನ ಪರಿಚಯ ಸಿಕ್ಕಿತೆ? ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನ ಮಾತು. ನೀನು ಭೂಮಿ ಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದು ಮುದಕನಾಗಿರುವೆ, ನಾನು ಜೀವವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತರುಣನಾಗಿಯೆ ಉಳಿದಿರುವೆ. ಪಾಪ! ಕಣ್ಣು ಕಾಣುವಂತಿಲ್ಲ!

ಮುದಕ:-- (ಚಕಿತನಾಗಿ) ಯಾರು — ಯಾರು ನೀನು? ನಿನ್ನ ದನಿಯ ಪರಿಚಯವಿದೆ ನನಗೆ.

ಯುವಕ:— ಆಹಾ! ಇದೀಗ ಸರಿಯಾದ ಮಾತು. ನನ್ನ ದನಿಯ ಪರಿ ಚಯವಿದೆಯಂತೆ! ಮುದುಕನಾದ ಮೇಲೆ ಕೇಳಿಸುವುದಲ್ಲವೆ ನಿನಗೆ? ಆಗ—ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಮುಂಚೆ—ಗಟ್ಟಿಗನಿರುವಾಗ ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲ ನಿನಗೆ, ಅಲ್ಲವೆ? ಅಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡೆ, ಕೂಗಿದೆ, ಹಲುವಿದೆ—ನಿನಗೆ ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಮುದುಕ:— ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದುದೇನು? ನನಗೆ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗುವ ಅವಸರವಿದೆ, ಈಗ ಕಾಡಬೇಡ.

ಯುವಕ:— (ತಿರಸ್ಕಾರದಿಂದ) ಆಫೀಸಿನ ಅವಸರವಿಲ್ಲ, ಆಫೀಸಿನ ಭ್ರಾಂತಿ ಇದೆ ನಿನಗೆ!....ನನಗೆ ಬೇಕಾದುದೇನು?....ಇಂದು ನನಗೆ ಏನೂ ಬೇಕಿಲ್ಲ, ಪಿತಾಮಹಾ, ಕೇವಲ ನೀನು ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗುವುದನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ....ನಾನೇ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಆ ಆಫೀಸಿಗೆ....ಹೋಗುವಾಗ ಕಾಲಿಗೆ ತೊಡಕು ಹಾಕಿ ಮುಗ್ಗರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ ನನ್ನನ್ನು!....ಅಂದೇ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಹೋದಂತಾಯಿತು....ಮುಂದೆ ಪ್ರಾಣ ಹೋದಂದಿನಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನೇ ಕಾದುಕೊಂಡೆ ನಿಂತಿರುವೆ....

ಮುದುಕ:— (ಅರ್ಧ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ) ನನಗೆ ಭ್ರಾಂತಿ! ನಾನು ಪಿತಾಮಹ!.. ಆಫೀಸು!.... ಮೀಟಿಂಗು!.... ಅಯ್ಯೋ! ಈ ಗೊಂದಲವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲಿಕ್ಕಾದರೂ ಸಾಯಬಾರದೆ ನಾನು? (ಕಣ್ಣುಚ್ಚುವ ಮುಕೈಗಳಿಂದ)

ಯುವಕ:— ಮುತ್ತಾತಾ, ನಿನಗೆ ಜಾಗೆ ಇಲ್ಲ; no vacancy ! ಇಹಲೋಕದಲ್ಲಿ no vacancy ಎಂದು ನನಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಿ ಯಲ್ಲವೆ?.... ಈಗ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ no vacancy

ಮುದುಕ:— (ಕಣ್ಣೊರಿಸಿಕೊಂಡು ಅವನನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತ) ಪರಲೋಕ ! (ಹೆದರುತ್ತ) ಪರಲೋಕ ? ಒಲ್ಲೆ, ಒಲ್ಲೆ, ನನಗೆ ಪರಲೋಕ ಬೇಡ ! ನನಗೆ—(ಒಮ್ಮೆಲೆ ತಡೆದು) ವಂಚಕ ! ಕಿಡಿಗೇಡಿ ! ಮುದುಕನೆಂದು ತಿಳಿದು ನನ್ನ ಕೀಟಲೆ ಮಾತಲು ಬಂದಿರುವೆಯಾ ? ಯಾರಲ್ಲಿ ?

ಹುಸೇನಿ ಇಬ್ರಾಹಿಂ-ಫೋಕ್ರಾ-ಪ್ಯೂನ್- (ಯುವಕನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನಗಲು) ನಗುವೆಯಾ? ನನ್ನ ಅಪಹಾಸ ಮಾಡುವೆಯಾ? ನಾನು ಯಾರೆಂದು ತಿಳಿದಿರುವೆ?

ಯುವಕ:— (ನಗೆ ತಡೆದು, ಕೈಮುಗಿದು, ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿ) ಮಹಾನುಭಾವಾ, ಮುದಿರಾಯಾ, may your tribe increase ! (ಕಣ್ಣೆರೆದು, ದಿಟ್ಟಿಸಿ, ಕನಿಕರದಿಂದ) ಪಾಪ ! ನನ್ನನ್ನು ಹೆದರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಮುದಿಹುಚ್ಚು ! ಹ ಹ ! ಅನಂತನಾರೀನಾರಾಯಣಾ, ಬವಲೀ ಬಾದರಾಯಣಾ, ನನಗೆ ಯಾರ ಹೆದರಿಕೆಯೂ ಇಲ್ಲ ! ನಾನು ಭೂತ ! ಪಿಶಾಚಿ ! ದೆವ್ವನಿರುವೆ ನಾನು !

ಮುದುಕ:— (ಚಕಿತನಾಗಿ) ಭೂತ ! ದೆವ್ವ ! ಪಿಶಾಚಿ !

ಯುವಕ:— (ತಲೆದೂಗುತ್ತ) ಅದೇ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು. ಇರುವಾಗ ನನ್ನ ಹಂಬಲ ಕೇಳಿಸದ ನಿನಗೆ, ಸತ್ತ ನನ್ನ ಒಂದೊಂದು ಶಬ್ದವೂ ಕೇಳಿಸುವುದಲ್ಲವೆ? ಇರುವಾಗ ನನ್ನಿಂದ ಸೇವೆ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ ನಿನಗೆ, ನಾನು ಸತ್ತಮೇಲೆ ದೊರಕಿಸಿಕೊಂಡಿರುವಿ, ನೆನಪಿದೆಯೆ? ಮ್ಯುನಿಸಿ ಪಾಲಿಟಿ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಸತ್ತ ನನ್ನ ವೋಟನ್ನು ಹಾಕಿಸಿಕೊಂಡು ನನಗೆ ಪುನರ್ಜನ್ಮವನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ನೀನು....ಒಂದೇ ಒಂದು ವೋಟಿನಿಂದ ಆರಿಸಿ ಬಂದೆ ನೀನು—ಆ ವೋಟು ನನ್ನದು !

ಮುದುಕ:— (ತಲೆ ಜಾಡಿಸುತ್ತ) ಸುಳ್ಳು—ಸುಳ್ಳು ! ನೀನು ಸತ್ತಿಲ್ಲ....ನಾನು ನಿಜವಾಗಿ ಆರಿಸಿಬಂದಿರುವೆ....ಬೇಕಾದರೆ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಮತಗಳನ್ನು ಎಣಿಸಲಿ—ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಯಲಿ—

ಯುವಕ:— (ನಡುವೆಯೆ) ಮುದಿರಾಯಾ, ಸೈರಿಸುವಂತಹನಾಗು.... ಈಗ ನಡೆದಿದೆ ಇನ್ನೊಂದು ಚುನಾವಣೆ—ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ....ಇದೇ ಈಗ ನೀನು ಸಾಯಬೇಕು ಎಂದೆಯಲ್ಲ....ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಯುಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೇಳುವೆ....ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ನಿನಗೆ ಆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜಾಗೆ ಇಲ್ಲ. ನನಗೆ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜಾಗೆ ಇಲ್ಲ....ಈಗ ನೀನು ಸಾಯುವೆ ಯಂತೆ, ನಾನು ಬದುಕುವೆ. ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಪರಸ್ಪರ

ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಣ....ನಿನ್ನ ಸ್ಥಾನ, ನಿನ್ನ ಮಾನ, ನಿನ್ನ ಮನೆ, ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಇವನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡು—

ಮುದುಕ:— (ಕಿವಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಸಂತಾಪಾತೀತದಿಂದ) ಎಲಾ ಪಾಪಿ !
ಚಾಂಡಾಲಾ ! ದುಷ್ಕೃತ್ - (ಎಂದು ಉಸಿರು ಸಾಲದೆ ತಡೆಯುವನು)

ಯುವಕ:— (ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸುತ್ತ) ಹಂ-ಕೂಗಬೇಡ....ಉಸಿರು ಸಾಲದೆ
ಪ್ರಾಣ ಹೋದೀತು ! ಸಾಯುವ ಮುಂಚೆ ನಮ್ಮ ಎಕ್ಸ್‌ಚೇಂಜ
ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್‌ಗೆ ಸಹಿ ಹಾಕು....

ಮುದುಕ:— (ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಹತಾಶನಾಗಿ) ಅಯ್ಯೋ ಏನು ಮಾಡಲಿ ?

ಯುವಕ:— (ಬಾಯ್ಬಿಡು ಬೇಡುವ ಹುಡುಗನಂತೆ) ' ಹುಂ ' ಅಂದುಬಿಡು,
ಅಜ್ಜ; ಹುಂ !

ಮುದುಕ:— (ತಲೆ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ) ರಾಮಾ ! ರಾಮಾ ! ಏನಿದು ? ನನ್ನ
ಪಾಪದ ಮೂರ್ತಿಯೇ ನನ್ನೆದುರು ನಿಂತಿದೆಯೇ ? (ಯುವಕನಿಗೆ, ಸಿಟ್ಟು
ತಡೆಯದೆ) ಎಲೋ ! ನಿಜವಾಗಿಯೇ ನೀನು ವಿಶಾಚಿ ! ಏನೆಂದು
ತಿಳಿದಿರುವೆ ? ನಾನೂ ನಿನ್ನಂತೆ ಅನಾಚಾರಿ ಎಂದು ತಿಳಿದಿರುವೆಯಾ ?

ಯುವಕ:— (ಗಲ್ಲ ಬಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಸೋಗಿನ ನಮ್ರತೆಯಿಂದ) ಶಾಂತಂ
ಪಾಪಂ ! ಅಜ್ಜ, ನೀನು ಅನಾಚಾರಿಯೇ ? ಶಾಂತಂ ಪಾಪಂ !
ಸದಾಚಾರಿ ನೀನು, ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ನೀನು, ಭೀಷ್ಮಾಚಾರಿ ನೀನು !
ತೀಯದ ತರುಣರಿಗಾಗಿ ಕನ್ಯೆಯರನ್ನು ಅಪಹರಿಸುವ ಭೀಷ್ಮನಂತೆ
ನೀನೂ ನನ್ನಂತಹರಿಗಾಗಿ ಕನ್ಯೆಯರನ್ನು ಕಾದಿಟ್ಟಿರುವೆ; ಅದಕಾ
ಗಿಯೆ ವಿಚಿತ್ರವೀರ್ಯನಾದ ನಾನು ಸಂಸಾರದ ಎಕ್ಸ್‌ಚೇಂಜ್
ಬೇಡಿರುವೆ.... ಭೀಷ್ಮ !ಛೇ—ಭೀಷ್ಮನಿಗಿಂತಲೂ ಮೇಲು ! ಹೆಂಗ
ಸರಿಗೆ ಬೆನ್ನು ತೋರುವ ಭೀಷ್ಮನೆಲ್ಲಿ ? ಬೆನ್ನೆ ಇಲ್ಲದೆ ಹೆಂಗಸರನ್ನು
ಎದುರಿಸುವ ನೀನೆಲ್ಲಿ ? ವಿತಾಮಹಾ, ಪೆನ್‌ಶನ್‌ದ ಸ್ವಾಹಾ—

ಮುದುಕ:— ಅಯ್ಯೋ ! (ಎಂದು ಚೀರುತ್ತ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೈಗಳಿಂದ ಮುಖ
ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವನು.)

ಯುವಕ:— (ತಿರಸ್ಕಾರದಿಂದ) ಭೀಷ್ಮ !

[' ಆ ಭೀಷ್ಮನ ಶಿಖಂಡಿ ನಾನಿದ್ದೇನೆ, ಇಲ್ಲಿ ' ಎಂದು ನುಡಿಯುತ್ತ, ಯುವಕನ ಇದಿರು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯವಯಸ್ಕಳಾದ ಹೆಂಗಸಿನ ಮೂರ್ತಿಯೊಂದು ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲುವುದು. ಯುವಕನು ಚಕಿತನಾಗಿ ಅವಳನ್ನು ನೋಡುವನು. ಅವಳಾದರೂ ತಾಯ್ತನದ ಮುಗುಳ್ಳಗೆಯಿಂದ ಅವನನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ತಲೆದೂಗುವಳು; ಆ ಮೇಲೆ ಮುದುಕನ ಕಡೆ ಕರುಣಾಪೂರಿತ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಬೀರುತ್ತ —]

ಹೆಂಗಸು:— ಕೇಳಿದಿರಿಲ್ಲೋ ಹ್ಯಾಂಗ ಗೋಳಿಡ್ತಾನ ನಮ್ಮಪ್ಪ ಈಗ — ' ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ, ನನಗ ಹೆಂಡತಿ ಬೇಕೊಂ ' ತ? ಎರಡನೆಯ ಹೆಂಡತಿ ಸತ್ತು ಮೂರನೆಯ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೋ ಮುಂಚೆ ನಾನು ಹೇಳಿದೆ-- ನನ್ನ ಕೂಡ ಎಷ್ಟು ಸಲಿಗೆ ಇತ್ತು ಅಂತೀರಿ? — ' ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೋಬೇಡ. ನಿನ್ನ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಮದುವೆ-ಹೆಂಡತಿ ಮಾನಕ್ಕೂ ಸಾಲೋದಿಲ್ಲ, ಮನೆತನಕ್ಕೂ ನಡೆಯೋದಿಲ್ಲ, ಮುಘ್ನಿಗಂತೂ ಆಧಾರೇ ಅಲ್ಲ ' ಅಂತ.... ಮೊದಲೇನೋ ' ಹುಂ ಹುಂ ' ಅಂದ, ನನ್ನ ಕಡೆ ಬರತಿದ್ದ ಹೋಗತಿದ್ದ, ನಾನೂ ಮನೆಯವನೇ ಅಂತ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಇದ್ದೆ. ಕಡೆಗೆ ಅಂತೂ ಏನೊ ಒಂದು ಅಡಚಣೆ ಅಂತ ನನ್ನದೇ ಒಂದೆರಡು ಸಾವಿರ ದುಡ್ಡು ಒಯ್ದ; ಒಯ್ಯುವಲ್ಲನ್ಯಾಕೆ, ಇಂದಿಲ್ಲ ನಾಳೆ ನಾನು ಅವನೂ ಒಂದೇ ಅಂತ್ಮಾಡಿದ್ದೆ. ಅದರೇ ಎಂದೊ ಒಂದಿವಸ ಯಾವುದೊ ಒಂದು ಹುಡುಗೀನ್ನ ಮದುವೆ ಅಂತ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನನ್ನನ್ನ ತುಳಿದು--ತುಳಿದು ಯಾಕೆ?--ಅವನೇ ಆಧಾರ ಅಂತ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ನನ್ನ ಮೈಮ್ಯಾಲಿನ ಹುಳದ ಹಾಂಗ ಜಾಡಿಸಿ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟು !

[ಯುವಕನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನಗುವನು]

ಹೆಂಗಸು:— ಸಾಕು ನಗುವಿರೇನು ?

ಯುವಕ:— (ನಗೆ ತಡೆಯುತ್ತ) ಅಲ್ಲ—ಭೀಷ್ಮನ ಶಿಖಂಡಿ ಅನ್ನೋ ವಿಚಾರ ರಕ್ಕೆ—

ಹೆಂಗಸು:— (ಅಪಮಾನಿತಳಾಗಿ) ಅವ ಭೀಷ್ಮ ಅಂತ ಹೇಳಿದಿರಿ ಅಂದ ಮ್ಯಾಲೆ—

ಯುವಕ:— (ಗಂಭೀರವಾಗಿ) ನೀನು ಶಿಖಂಡಿ ಅನ್ನೋ ಮಾತಿಗೆ ನನ್ನದು ಎಳ್ಳಷ್ಟಾದರೂ ವಿರೋಧವಿಲ್ಲ, ಜಗದಂಬೇ, ಅಲ್ಲ ' ಅಂಬೇ ', ಅಲ್ಲ

‘ಅಂಬಿಕೇ’ (ಒಮ್ಮೆಲೆ ಸಂಶಯದಿಂದ) ಏನು ಅಂಬಾಲಿಕಾನೋ
(ಎನುತ್ತ ಕೈಮುಗಿದು ಮಾಯವಾಗುವನು)

ಮುದುಕ:— (ನರಳುತ್ತ) ಅಯ್ಯೋ! ನನಗೆ ಯಾರೂ ಗತಿ ಇಲ್ಲ!

ಹೆಂಗಸು:— (ನಡೆದು ಬಂದು, ಬೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೈಯನಾಡಿಸುತ್ತ) ಯಾರೂ ಗತಿ
ಇಲ್ಲೇನೆ ನನ್ನ ಮನಮೋಹನನಿಗೆ? ಏನು ಬೇಕಾಗಿದೆ ನನ್ನ
ದೊರೆಗೆ?

ಮುದುಕ:— (ಮುಖ ತೆರೆದು ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿ) ಯಾರು? ಯಾರು ನೀನು?
(ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ) ಸರಿ ದೂರ! ಇಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ಬಂದೆ?

ಹೆಂಗಸು:— (ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತಳಾದವಳಂತೆ) ಅಯ್ಯೋ! ಯಾವಾಗ ನೋಡಿ
ದಾಗೂ ಬಿಂ ಅಂತ ಬಿಗಿದುಕೊಂಡೇ ಕೂತಿರತಾನಲ್ಲ? ಯಾರೂ
ಗತಿ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಗೋಳಿಡತಿದ್ದಿ, ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಂದೆ—

ಮುದುಕ:— (ನಡುವೆಯೆ) ರಾಮಾ! ರಾಮಾ! ಯಾವ ಹಾಳು ಕುಲದ
ಡಾಕಿನಿ ಇದು ನನಗೆ ಗಂಟು ಬಿದ್ದಿತು?

ಹೆಂಗಸು:— (ತಟ್ಟನೆ ದೂರ ಸಂದು ಅಭಿಮಾನದಿಂದ) ಡಾಕಿನಿ! ಯಾಕೊ,
ನಮ್ಮಪ್ಪ? ನಾನು ಡಾಕಿನಿ ಅಂತೇ ಮನೆಯೊಳಗಿನ ಮೋಹಿನೀನ್ನ
ಬಿಟ್ಟು ನನ್ನ ಕೂಡ ಇರತಿದ್ದೆಯಲ್ಲ? ಎಷ್ಟು ಚಂದ ಚಂದ ಮಾತು
ಹೇಳತಿದ್ದೆಯಲ್ಲೋ, ನನ್ನ ಚಂದಪ್ಪ! ‘ತಿಳಿದು ಪ್ರೀತಿ ಇಟ್ಟದ್ದು
ಅಂದರೆ ನಿನ್ನಲ್ಲೇ ನೋಡು. ನೀನು ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯ ಹೆಂಡತಿ,
ಮನೆಯೊಳಗಿನದು ಅಂದರೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಗುದ್ದೀ-ಹೆಂಡತಿ’ ಅಂತ!
ಇದ್ದ ಎರಡು ಮಕ್ಕಳು ನಿನ್ನ ದೊಡ್ಡತನ ಕಾಯಬೇಕು ಅಂತ ಅಪ್ಪನ
ಹೆಸರ ಹೇಳದೇ ಸತ್ತು ಹೋದುವು! ಅಂದರೂ ನಾನು ‘ಕುಂಯಾ’
ಅನ್ನಲಿಲ್ಲ. ಸತ್ತ ಮೇಲೂ ನಿನ್ನ ಮನೆಯ ಹಿತ್ತಲದೊಳಗಿನ
ಹುಣಸೇಮರದೊಳಗೇ ಇದ್ದೀನಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬನ್ನ ಕಣ್ಣೆತ್ತಿ ನೋಡ
ಲಿಲ್ಲ, ಕೈಮಾಡಿ ಕರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಇದ್ದಾಗ, ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿಯೊಳಗ
ನನ್ನ ಗುರುತು ಹಿಡಿಯಲಾರದ ಹಾಗೆ ಮಾಡತಿದ್ದೆ. ಈಗ ಸತ್ತು
ಬಂದೀನಿ—

ಮುದುಕ:— (ನಡುವೆಯೇ ಆಶಾಯಕ್ತ ದನಿಯಿಂದ) ಸತ್ತಿರುವೆಯಾ? ನಿಜವಾಗಿ ಸತ್ತಿರುವೆಯಾ?

ಹೆಂಗಸು:— ದೆವ್ವಿನಾಣೆ, ನಮ್ಮವ್ವ! ಸತ್ತುಹೋಗೀನಿ.

ಮುದುಕ:— (ಒಮ್ಮೆಲೆ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು) ಇವಳೂ ಸತ್ತಿರುವಳಂತೆ!

ಸತ್ತಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ? ನನ್ನ ಮನೆ ಎಂದರೆ ಸ್ಮಶಾನವೆ? (ನೋಡುವುದರಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸು ಮಾಯವಾಗಿರಲು) ಅಹುದು— ಇದು ಸ್ಮಶಾನ ! ಅದಕ್ಕೊಂದೇ ಭೂತ-ವಿಶಾಚಿ-ಡಾಕಿನಿಗಳು ಮಿಂಚಿ ಸುಳಿದಾಡುತ್ತಿವೆ! ಬೇಡ— ಈ ಮನೆ ಬೇಡ! (ಏಳಲು ಯತ್ನಿಸಿ) ಇದೇನು? ನನ್ನ ಕಾಲ್ನುಳೇ ಎಳಲೊಲ್ಲವು! ನನಗೆ ಹೆದರಿಕೆಯಾಗತೊಡಗಿದೆ! ಕಾಲು! ಕಾಲು! (ಎಂದು ಕುಳಿತಲ್ಲಿಯೆ ಚಡಪಡಿಸುವನು).

[' ಕಾಲು! ಕಾಲು ! ' ಎಂದು ಅಣಕಿಸುತ್ತ ತರುಣಿ ನೊವಲಿನ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುವಳು]

ತರುಣಿ:— (ಅಣಕಿನ ದನಿಯಲ್ಲಿಯೆ) ಆಹಾ! ಓಡಿ ಹೋಗಬೇಕೆಂದಿದ್ದೆಯಾ? ನನ್ನ ಅನ್ನನೀರನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದೆಯಾ?

ಮುದುಕ:— (ಹತಾಶನಂತೆ) ಯಾರದು? (ನೋಡಿ, ಸಂತಯದಿಂದ) ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ?

[' ಅಲ್ಲ ' ಎನ್ನುತ್ತ ಯುವಕನು ಕಾಣಿಸುವನು]

ಯುವಕ:— ಅಲ್ಲ.... ಆಕೆ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ....

ಮುದುಕ:— (ಏನೂ ತಿಳಿಯದೆ) ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿ! ಹಾಗಾದರೆ — ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ— ?

ತರುಣಿ:— ಸತ್ತಳು.

ಯುವಕ:— ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೆ ಹೇಳಿದೆ ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ತಿಲೋದಕವನ್ನು ಬಿಡು ಎಂದು—

[' ತಿಲೋದಕದ ಸಮುದ್ರ- ಈ ಗೃಹ ' ಎನ್ನುತ್ತ ಎಡಬದಿಗೆ ಮಧ್ಯವಯಸ್ಕದ ಗೃಹಸ್ಥನು ಕಾಣಿಸುವನು. ತರುಣಿಯೂ ಯುವಕನೂ ಚಕಿತರಾಗಿ ಅವನನ್ನು ನೋಡುವರು]

ಗೃಹಸ್ಥ:— ತಿಲೋದಕದ ಸಮುದ್ರ ಈ ಗೃಹ.... ಯಾಕೆಂದರೆ, ಎಷ್ಟು ಜನರ ಜೀವ ನುಂಗಿರುವನೋ! ಎಲ್ಲರ ಶ್ರಾದ್ಧ ಮಾಡಿಸುವ ಅಧಿಕಾರ ಇವನಿಗಿದೆ.... ಇಡೀ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಪುರೋಹಿತನಿವ—

ಮುದುಕ:— (ಅಳುವನಿಯಲ್ಲಿ) ಅಯ್ಯೋ ! ಇದಾವ ಭೂತ ?

ತರುಣ:— ನನ್ನ ಗಂಟಲು ಬತ್ತಿದೆ, ಬೇಗ—ನೀರು

ಯುವಕ:— ನನ್ನ ಹೃದಯ ಬತ್ತಿದೆ, ಬೇಗ—ನೀರೆ—

ಗೃಹಸ್ಥ:— ನನ್ನ ಸಂಚಾರ ಬತ್ತಿದೆ, ಬೇಗ—ವ್ಯವಸ್ಥೆ—ಮಾಡೋಣ.
(ಮುದುಕನಿಗೆ) ಅಹುದು ನಾನು ಭೂತ. ಆದರೆ ನಿನಗೆ ನಭೂತ
ಅನುಭವ ಕೊಡಲು ಬಂದಿರುವೆ, ನಿನ್ನ ಶ್ರಾದ್ಧ ಮಾಡಲು ಬಂದಿ
ರುವೆ—

ಮುದುಕ:— (ಕುಳಿತಲ್ಲಿಯೆ ಚೀರುತ್ತ) ಬೇಡ, ಬೇಡ, ಒಳ್ಳೆ - ನಾನಿನ್ನೂ
ಸತ್ತಿಲ್ಲ !

ಗೃಹಸ್ಥ:— ಅದಕಾಗಿಯೆ ನಿನ್ನ ಶ್ರಾದ್ಧ. ಎಷ್ಟು ಜನರು ಜೀವದಿಂದಿರುವಾ
ಗಲಿ ಅವರ ಶ್ರಾದ್ಧವನ್ನು ನೀನು ಮಾಡಿಲ್ಲ ?

ಮುದುಕ:— (ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಚಡಪಡಿಸುತ್ತ) ಅಯ್ಯೋ ! ಅಯ್ಯೋ ! ನನಗೆ
ಶ್ರಾದ್ಧ ಬೇಡ....ನಾನು ಸಾಯೋದಿಲ್ಲ....ನಾನು ಇರೋದೂ ಇಲ್ಲ—
ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಹೋಗತೀನಿ—

[' ನನ್ನ ಕೂಡ ಬಾ ಅಂತ ಹೇಳಿಲ್ಲ ? ' ಎನ್ನುತ್ತ ಹೆಂಗಸು ಮತ್ತೆ ಕಾಣಿಸು
ವಳು.]

ಹೆಂಗಸು:— ಬರತೀಯಾ ನನ್ನ ಕೂಡ ಹುಣಸೇಮರಕ್ಕೆ ? (ಎಂದು ಹತ್ತಿರ
ಬರಲು)

ಮುದುಕ:— (ಮುಖ ಝುಕ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತ) ಯಾರು ನೀನು ? ನಿನ್ನ ಮುಖ
ನೋಡಲಾರೆ (ಬೆನ್ನು ತಿರುವಲು)

ಯುವಕ:— (ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟಿ) ನಿಜ....ಶಿಖಂಡಿಗಾಗಿ ಬೆನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿದ !

ತರುಣ:— (ಹೆಂಗಸನ್ನು ಕೋಡಿ) ನನಗೆ ಈ ಸವತಿ ಇದ್ದಾಳೆ ಅಂತ ಗೊತ್ತಿ
ದ್ದರೆ ನಾನೆಲ್ಲಿ ಬಾವಿ ಬಿದ್ದು ಜೀವ ಕೊಡತಿದ್ದೆನೆ ?

ಗೃಹಸ್ಥ:— (ನಕ್ಕು) ಶಿಖಂಡಿ ! ಭೀಷ್ಮ ! ಹಹ ! ಮುದಿರಾಯಾ, ದೊಡ್ಡ
ಸಂಸಾರದ ಪರಾಕ್ರಮ ನಿನ್ನದು ಅಂತ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ನನಗೆ ! ಹೀಗೆ
ದ್ದರೆ— ವೈಭವದಿಂದ ಜರುಗಬೇಕು ನಿನ್ನ ಶ್ರಾದ್ಧ.

ಯುವಕ:— ಶಾಂತಂ ಪಾಪಂ ! ಅವನಿಗೆಲ್ಲಿಯ ಸಂಸಾರ ? ಕಲಿಯುಗದ

ಭೀಷ್ಮನವ! ಕೇಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ ಅವನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು? ಅವನು ಸಾಯುವುದಿಲ್ಲವಂತೆ!

ಗೃಹಸ್ಥ:— ಸಾಯುವುದು ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿದೆ? ಹಾಗೇ ಶ್ರಾದ್ಧ ಮಾಡೋಣ

ಮುದುಕ:— (ಆಳುವನಿಯಲ್ಲಿ) ಇಲ್ಲ, ನಾನು ಸಾಯುವುದಿಲ್ಲ, ನನಗೆ ಶ್ರಾದ್ಧ ಬೇಡ....ದಯಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಿರಿ ನನ್ನ....ನನಗೆ ಬಹಳ ಕೆಲಸಗಳಿವೆ....ಮೀಟಿಂಗಿಗೆ---ಏನು ಆಫೀಸಿಗೋ? — ಎಲ್ಲಿಯೂ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ ನನಗೆ—

ಯುವಕ:— ಇಚ್ಛಾಮರಣಿ ನೀನು!

ಗೃಹಸ್ಥ:— ಅದಕಾಗಿ ಬಿಡುವಿದ್ದಾಗ, ಬೇಕಾದಾಗ, ಅನುಕೂಲ ನೋಡಿ ಕೊಂಡು ಸಾಯುವೆಯಂತೆ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಸಾರ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬೇರೊಬ್ಬ ತರುಣ ಸೇನಾಪತಿ ಬೇಕಾಗಿದ್ದಾನೆ—ಆದ್ದರಿಂದ-ದಯೆ ವಿಟ್ಟು ಶರ-ಪಂಜರದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಕೊ.... (ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗುವನು).

ಹೆಂಗಸು:— (ಅರ್ಥ ತಿಳಿಯದೆ) ಮಲಗಿಕೋ ಅಂತಾರೆ, ಮಲಗಬಾರದೆ? ನನ್ನ ತೊಡಗೆ ತಲೆ ಇಟ್ಟು ಮಲಗುವೆಯೇನು?

ಮುದುಕ:— (ಭ್ರಮಿಸ್ವನಂತೆ) ಆಫೀಸು! ಮೀಟಿಂಗ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ಸ್ (ಒಮ್ಮೆಲೆ ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚಿತ್ತಂತೆ) 'ಯಾವ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ಸ್?

ಗೃಹಸ್ಥ:— (ಅವನ ಕೈಹಿಡಿಯುತ್ತ) ಶ್ರಾದ್ಧದ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ಸ್—

ಯುವಕ:— (ಮತ್ತೊಂದು ಬದಿಯಿಂದ ಕೈಹಿಡಿದು ಎಬ್ಬಿಸುತ್ತ) ಸುರುವಾಗಲಿ ಹಾಗಾದರೆ ಶೂಟಿಂಗ....ಹಂ....ಮಂತ್ರ ಹೇಳುವೆ ನಾನು— (ಇದು ನಡೆದಾಗ ಇಬ್ಬರೂ ಮುದುಕನನ್ನು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಎಬ್ಬಿಸಿ ನಡೆಸುವರು. ಅವನು ಜೀವನಕಳೆ ಇಲ್ಲದೆ ಗೊಂಬೆಯಂತೆ ನಡೆಸಿದತ್ತ ನಡೆಯುವನು). ಶಯನಂ ಕಲ್ಪಯಾಮಾಸುಃ, ಹಂ—ಹಾಸಿಗೆ ಹಾಕಿರಿ— (ಹೆಂಗಸು ಒಂದು ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಹಾಸಿ ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲಿದ್ದ ಆಸನವನ್ನು ತಲೆದಿಂಬಿ ಗಿರಿಸುವಾಗ) ಕಾಲು ದಕ್ಷಿಣದ ಕಡೆ—

ಗೃಹಸ್ಥ:— ಯಾಕೆಂದರೆ ದಕ್ಷಿಣೆಗಾಗಿ ಬಂದವರಿಗೆ ಕಾಲು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಈತ—

ಯುವಕ:— ಭೀಷ್ಮಾಯ—ಕೆಳಗೆ ಹಾಕರಿ ಇವನ್ನ; ಅಮಿತ ಕರ್ಮಣೇ—
 ಬಹಳ ಕೆಲಸ ತನಗೆ ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನಲ್ಲವೆ ? ಸೋಪಧಾನಂ—
 (ಹೆಂಗಸಿಗೆ) ತಲೆದಿಂಬು — ಅಪ್ಪ, ಶಿಖಂಡೀ— ಅಲ್ಲ, ಅಮ್ಮಾ,
 ಶಿಖಂಡೀ—ಏನು ಅಪ್ಪಮ್ಮಾನೊ?...ತಲೆದಿಂಬು (ಅವಳು ಸರಿಯಾಗಿ
 ಇರಿಸುವಳು) (ಮುದುಕನನ್ನು ಮಲಗಿಸುತ್ತ) ನರವ್ಯಾಘ್ರ—ಯಾಕೆಂ
 ದರೆ ಹುಲಿಯ ಹಾಗೆ ಮಂದಿಯ ಜೀವ ನುಂಗತ್ತಿದ್ದ....ಶರೈಃ
 ಸನ್ನತ ಪರ್ವಭಿಃ (ಎನ್ನುತ್ತ ಮಲಗಿಸಿ ನಿಂತು ಕೈ ಜಾಡಿಸುತ್ತ) ಶರಾ
 ಬರೆಯಿರಿ ಅಂತ—

[ತೆರೆಯು ಕೆಳಗೆ ಬರುವುದು. ಆಗ ಮೇಲಿನ ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ಪೂರ್ತಿ
 ಯಾಗಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನುಡಿಯಬೇಕು. ಮತ್ತೆ ತೆರೆ ಏಳುವುದು. ಮುದುಕ
 ಹಾಗೆಯೇ ಮಲಗಿದ್ದಾನೆ. ಬಲಬದಿಗೆ ತರುಣ, ಯುವಕ; ಎಡಬದಿಗೆ ಗೃಹಸ್ಥ,
 ಹೆಂಗಸು. ಮುದುಕನನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ನೋಡಿ ಯುವಕನು ತರುಣಿಯ ಕೈಹಿಡಿದು
 ಹೋಗುವನು. ಇತ್ತ ಗೃಹಸ್ಥನು ನಗೆಮೊಗದಿಂದ ತಲೆಸನ್ನೆಯಿಂದ ಕರೆಯಲು
 ಹೆಂಗಸು ಅವನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಹೋಗುವಳು. ಒಂದರೆ ನಿಮಿಷ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ
 ತಡೆದು --ಕೊನೆಗೆ ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ತೆರೆಯನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಬೇಕು.]

ಮುಗಿದುದು.

ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಜಿಜ್ಞಾಸುಗಳಿಗೆ ಸ್ವಾಗತ !

ಸಾಹಿತ್ಯದ ಆನಂದ ಬಯಸುವವರಿಗೆ ವಸಂತಕಾಲ !!

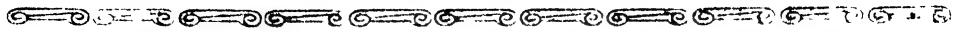
೧ ಬಾಳಿನ ಗುಟ್ಟು: ಒಗೆತನವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಹೇಗೆ ಸಾಗಿಸ
ಬೇಕೆಂಬ ಚಿಂತೆ ತಪ್ಪುವುದು, ಇದನ್ನೋದಿದರೆ.

೧-೧೨-೦

೨ ಕರಟಿಕರಾಯ (ನರಿಕತೆ) ಲೋಕದ ಮೋಸಗಾರರ ಗುಟ್ಟು ತಿಳಿ
ಸುವ ಕತೆ. ೦-೧೨-೦

೩ ದಾರಿಯ ಬುತ್ತಿ: ಅಮೃತ ವಚನಗಳ ಸಂಗ್ರಹ. ಬಾಳಿನ ದಾರಿ
ಕಾರರಿಗೆ ಇದು ಬೇಕೇಬೇಕು. ೦-೪-೨೫

೪ ಯಶಸ್ಸು ಪಡೆವ ಬಗೆ: ಮಹಾಬಲೇಶ್ವರ ಶ್ರೇಷ್ಠಿಗಳು. ಇದನ್ನು
ಓದಿದರೆ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವ
ಹದ ತಿಳಿಯುವುದು.

ಹಾದಿಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ

ಶ್ರೀರಂಗರ ರಂಗಭೂಮಿ

ಶ್ರೀರಂಗರ ಪ್ರಚೋದಕನಾದ ಜೀವಂತ ಶೈಲಿ ಮನವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ, ತಟ್ಟಿ, ಕುಟ್ಟಿ ಎಬ್ಬಿಸುವ ಹೊಸ ವಿಚಾರಗಳ ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲದ ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ಕನ್ನಡಿಗರೇ ವಿರಳ.

ಇವರ ಹೊಚ್ಚ ಹೊಸ ನಾಟಕಗಳು ೨ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಬರಲಿವೆ.

ಮನೆ ಬೆಳಕು

ಶ್ರೀ ಕಾರಂತರ ಅಪೂರ್ವ ಗ್ರಂಥ

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕಾರಂತರು ಈ ವರೆಗಿನ ತಮ್ಮ ಅಭ್ಯಾಸ, ಅನುಭವಗಳ ಸಾರವನ್ನೇ ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬದುಕುವ ಬಗೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆದ ತುಂಬ ಹುರುಳುಳ್ಳ ಗ್ರಂಥ. ಗಂಭೀರ ವಿಚಾರ; ವ್ರಾಢ ಶೈಲಿಯ ಒಂದು ಆದರ್ಶ ಗ್ರಂಥ.

ಇದನ್ನು ಬಯಸುವವರು ಮೊದಲೇ ತಿಳಿಸಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಅಂಚೆಯ ಪೆಚ್ಚು ಸಿಲ್ಲ. ಗ್ರಂಥವು ಮೂಲ ಬೆಲೆಗೆ ದೊರೆಯುವುದು. ೧--೮--೦

ಕನ್ನಡ ಸರಸ್ವತಿ ಭಾಂಡಾಗಾರ

ಧಾರವಾಡ

ಅಚ್ಚುಕೂಟ: ಕೇಳಕರ ಮುದ್ರಣಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ.

ಮುದ್ರಕರು ಮತ್ತು
ಪ್ರಕಾಶಕರು:

}

ಜಿ. ಕೆ. ಕೇಳಕರ

